

[Statsministeren.]

Larsen sagde, at denne Skrivelse fra Dr. Victor Madsen var en post festum-Attest, saa skal jeg hertil blot bemærke, at Attesten er fremskaffet, fordi det nedsatte Folketingsudvalg har bedt mig fremskaffe den. Manden laa i øvrigt syg, og der har ikke været Lejlighed til at øve noget Pres paa ham for at faa ham til at afgive Erklæringen. Jeg ved ellers ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen tænker paa, men naar han stiller en ondartet Mistænkeliggørelse i Udsigt, kan det ikke forbavse mig.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Jeg vil ikke skjule, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gjorde nogle svage Forsøg paa at være personlig uartig, men uden Held ved denne Lejlighed. Jeg vil ogsaa paa Forhaand sige til det ærede Medlem, hvis han tager Ordet en Gang til, at en hvilken som helst Uartighed, det ærede Medlem vil kunne finde paa over for mig, vil jeg tage mig særdeles let, netop fordi det er det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel.

Hvad den saglige Side af hans Tale angik, vil jeg ikke skjule, at den i høj Grad mindede om Nürnbergerkram: det kan se meget net ud, men det taaler ikke virkelig grundig Behandling. Det er sandt, som det ærede Medlem sagde, at hans Parti havde været med til, da Lovforslaget første Gang var til Behandling, at faa slaaet fast, at Værdierne i Undergrunden tilhørte den danske Stat. Det er paaskønnelsesværdigt, at det ærede Medlem selv gjorde sig saa megen Umage for ved Citater at vise det rimelige heri. Men eet er at slaa fast, at Værdierne tilhører Staten, noget ganske andet er: Hvem skal udføre Virksomheden, naar det drejer sig om at faa disse Værdier frem til Jordens Overflade? Og her er jeg naturligvis af samme Opfattelse som den, den højtærede Statsminister nylig gjorde gældende, at hvis man havde blot nogenlunde Sikkerhed for, at de Værdier var tilstrækkelig værdifulde til, at det var rentabelt, og hvis man kunde gaa ud fra, at Rigsdagen vilde bevilge de store Summer, som er nødvendige for en saadan Undersøgelse og Virksomhed, saa vilde det have været naturligt, at Staten, der ejer Værdierne i Undergrunden, ogsaa drev Virksomheden. Men saadan har denne Sag jo slet ikke ligget.

Man har ikke fra Sagkundskabens Side endnu den Dag i Dag turdet hævde, at der er tilstrækkelige Værdier, og saa maa man have Lov til at sige, at der er i hvert Fald al mulig Sandsynlighed for, at Det konserva-

tive Folkepartis finansielle Ordfører vilde være den, der stærkest gik imod, at Staten foretog en større Investering af Kapital her. Men naar man saa fra konservativ Side siger, at Mr. Ravlin skal have en fair Behandling, saa mener jeg at have fuld Føje til at sige, at han for sit Vedkommende maa ske ved fair Behandling vil mene, at han ikke alene skal have Erstatning for de udlagte Penge, men ogsaa for Forventningen om Udbytte til Gengæld for sin Risiko. Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det ikke er en dansk Erhvervsvirksomhed, det drejer sig om. Det er rigtigt, at der foregaar Kapitalanbringelse fra Amerika, og at Arbejdet gøres under Ledelse af en amerikansk Ingeniør, men Arbejdskraften er i Henhold til Loven og Overenskomsten dansk, og der har jo ikke været andre, som havde den nødvendige Kapital og vilde løbe Risikoen, skønt Loven af 1936 ingen Hindring har dannet derfor. Men derfor kan man aldeles ikke sige, at det er urimeligt, at Staten, naar ingen andre vil, giver det private Initiativ denne Mulighed; det har vi jo mange Fortilfælde for, jeg nævner blot Storstrømsbroen, som ogsaa er bygget ved Anvendelse af privat Kapital. Det, der er det mærkelige, er, at Det konservative Folkeparti, som ved sin Ordfører for et Øjeblik siden udtrykkeligt gav til Kende, at man realiter nok vil gaa med til at forlænge Fristen for Mr. Ravlin, nu paa den mærkværdigste Maade vil søge at faa Sagen lagt over i et helt andet Plan, som netop ikke er fair over for Mr. Ravlin.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) vil jeg kun sige, at det er en meget stor Misforstaaelse, at den danske Stat har solgt Danmarks Undergrund til Mr. Ravlin. Nej, Undergrunden tilhører den danske Stat, og i Kraft af Loven er der truffet Overenskomst angaaende de Vilkaar, under hvilke Mr. Ravlin kan, om det er muligt, udnytte Værdierne i Undergrunden, bl. a. med Afgift til den danske Stat af Bruttoudbyttet ved en saadan Udnyttelse.

Naar man dernæst kritisk over for Dr. Victor Madsens Redegørelse bemærker, at det er mærkeligt, at der skal 8 Boringer til, saa er en saadan Udtalelse kun Udslag af den sorteste Uvidenhed om, hvad det her drejer sig om. Det, det nemlig kommer an paa i teknisk Henseende, er at anlægge en Række Borehuller i en vis betydelig Afstand fra hverandre for ad den Vej at faa at vide, hvor der findes tilstrækkelige Værdier i Undergrunden, hvis de overhovedet